

UNELMIEN MAISEMA

Terhi Tammila etsi kauan merinäkymää, joka tuli uniinkin. Sattumalta Helsingin Lauttasaaresta löytyneestä kodista tuli afrikkalaisten matkamuistojen värittämä lepokeidas.

KAISA VIITANEN KUVAT TIIU KAITALO

Terhi etsi kauan kesäpaikkaa ulkosaaristosta mutta ihastuikin kaupunkiasunnon merimaisemaan. Iso lasitettu terassi on pyhitetty lepäilyyn. Energisen maalauksen Lammella on tehnyt Birgitta Orava.

Elokuvatyöntekijän kotia eivät rasita kaavamaiset sisustusperinteet. Kaktukset kukoistavat alapesuastiassa, ja seinällä on ruokakaupan vanha lihakoukkuteline.

1950-luvun lipasto Porvoon-kesäkodista toimii Terhin koru-kokoelman estradina.

Talvella merimaisema vastaa parhaiten Terhin näkyä unessa.

Alun perin helsinkiläisen elokuvatyöntekijän Terhi Tammilan ei pitänyt muuttaa.

Vielä viisi vuotta sitten hän asui tyytyväisenä Helsingin ydinkeskustassa mutta kaipasi kesäpaikkaa ulkosaaristosta. Sinne voisi paeta kaupungin hälyä ja antaa katseen levätä horisontissa.

Terhi tutki, kyseli ja etsi kuukausitolkulla, mutta sopivaa paikkaa ei löytynyt. Meren kaipuu äityi ja tunki uniinkin.

Sitten postiluukusta kolahti ilmaisjakeluna kaupunginosalehti. Terhi poimi sen puolihuolimattomasti mutta pysähtyi äkisti nähdessään etusivulla kiinteistövälittäjän mainoksen. Postimerkin kokoisessa kuvassahan oli hänen unessaan näkemä maisema! Terhi tuijotti kuvaa ihmeissään: kyllä, mäntysaaria siellä täällä, ja niiden välissä velloi meri silmänkantamattomiin.

Mutta myytävä kiinteistö ei ollut mikään kaukainen erämökki vaan 160 neliön kokoinen kerrostaloasunto Helsingin läntisellä laidalla Lauttasaaressa.

Siitä viis. Välittäjäkin vastasi puheluun heti.

– Samalla sekunnilla, kun astuin sisään, tiesin, että tämä on minun kotini. Maisema oli täsmälleen sama kuin unessa.

Koko elämä meni vaihtoon. Saadakseen asunnon Terhin oli myytävä sekä Kampin-kotinsa että kakkoskotinsa Porvoon Emäsalossa.

Myös Terhin siskonsa kanssa perimä vanhempien kotitalo ja kesämökki menivät myyntiin.

TERHI HALUSI KARSIA asunnosta kaiken turhan, joka vei huomiota maisemalta. Siirtolavalle lähti kokonainen seinä.

– Maisemahan on koko kodin pääasia, se piti saada puhtaana esiin.

Samalla Terhi pakotti itsensä luopumaan lapsuutensa tavaroista, entisiin koteihin kertyneistä esineistä – ja valtaosasta vanhemmiltaan perimiään astioita ja kalusteita.

– Valitsin lähinnä 1950- ja 60-lukujen huonekaluja, valaisimia ja metalliastioita.

Syynä saattaa olla, että Terhi on itse 1950-luvun lapsi. Näiden esineiden simppelin sirot muodot myös istuivat 1960-luvulla rakennetun asunnon selkeisiin huoneisiin. ▷

Terhin suosikkifestari on jokakesäinen Faces. Siellä gambialaisen kansalaisjärjestön tiskiltä löytyneet kalebassiastiat tuovat käytävään iloista tunnelmaa.

Sisustusideat eivät sentään ilmestyneet uniin mutta jostain alitajunnan kätköistä kuitenkin.

– Tiesin tasan tarkkaan, millainen kodista tulee.

Nyt kun Terhi on asunut maisemansa äärellä viisi vuotta, kodin hengen voi tiivistää kolmeen ämmään: mereen, muistoihin ja matkoihin.

ILTAPÄIVÄN AURINKO POROTTAA valtavista ikkunoista olohuoneen sohvaan ja saa kirjavat tyynykankaat hehkumaan. Tyynyt kertovat paljon Terhin sisustusideoista.

– Olin lomalla Tansaniassa ja ihailin sansibarilaisnaisten hamekankaita. Ostin kankaita valtavat pinot ja jatkoin Afrikka-tunnelmaa näin, Terhi sanoo heittäytyen muhkealle sohvalleen.

Sen yläpuolella on hänen vanhempiensa kesämökin vanha hylly, jolle Terhi on koonnut vaikuttavan matkamuistokattauksen: suahilimiesten hattuja, marokkolaisia kaakeleita, brasilialainen naispatsas ja Fiskarsin Rakennusapteekista löytynyt kattovalaisimen lasi.

Terhi rakastaa Afrikkaa, ja joka reissulta tarttuu mukaan jotain

Makuuhuone on vain nukkumista varten. Pehmeä lampaantalja ja karhea kilim-matto sopivat hyvin yhteen. Taustalla näkyy Terhin pukeutumishuone.

KERROSTALOKOTI 160 M², HELSINKI.

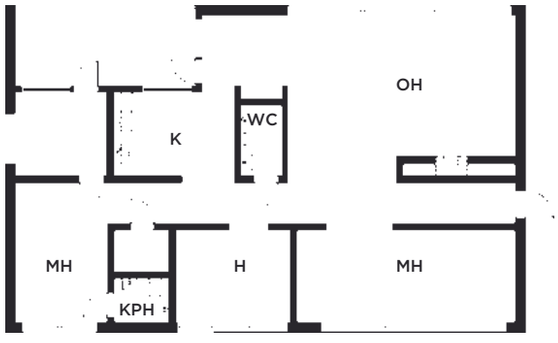

Afrikkalaisilla tyynyillä on hyvä unelmoida. Marokkolaiset kaakelit ja sansibarilaismiesten hatut muistuttavat menneistä matkoista. Terhi sekoittaa Afrikan väreihin sujuvasti 1950-lukua ja perintölasia.

kotiintuotavaa. Ei kuitenkaan perinteisiä naamioita eikä puupatsaita.

Nytkin olohuoneessa soi Afrocubismon levy, joka sekoittaa malilaisia ja kuubalaisia rytmejä. Senegalin taidebiennaalista Terhi hankki hehkuvia painokankaita, jotka liehuvat nyt käytävän seinällä.

Pukeutumishuoneen aarre on korulipasto. Katukauppiailta eri puolilta maailmaa ostetut karamellimaisen värikkäät korut kiinnostavat etenkin asunnossa käyviä lapsivieraita.

ASETUTTUAAN UUTEEN KOTIINSA Terhi huomasi, että siinä on neliöitä yhdelle asukkaalle hurjasti, ellei jo liikaa. Mutta kun tilaa piisaa, jokaisen neliön ei tarvitse olla käytännöllinen.

– Minulle kodissa tärkeintä ovat kauneus, viihtyisyys, tila ja värit.

Tässä kodissa viihtyisyys syntyy yllätyksistä ja outojen esineiden kohtaamisista.

Terhin vanhemmilla oli 1980-luvulle asti ruokakauppa. Sen jäämistössä Terhiä kiehtoi kylmiön raskastekoinen lihan riiputusteline.

– Kaikki pitivät minua hulluna, kun päätin tuoda kotiini lihakoukun, Terhi kertoo naureskellen.

Nyt kiiltävä koukkuteline on pultattu olohuoneen okranoranssiin seinään, ja siinä roikkuu Indiskan kynttilälyhtyjä. Hyllyllä on Amsterdamista löytyneitä muovisia kukkavaasipussukoita. Ja hyvältä näyttää!

Samanhenkistä teollisuustunnelmaa on VR:n varikon entisissä työ- ▷

► Väriä elämään! Terhi halusi keittiöönsä kuubalaista ilottelua. Kenialainen oviverho on tehty hajonneista varvassandaaleista. Ostoskärryistä, jotka Terhi pelasti vanhempiensa vanhasta kaupasta, on iloa joka päivä.

▼ Alun perin hengetön 1990-luvun pesuhuone piristyi, kun Terhi maalasi kalusteet ja liimasi seinään kaakelifirman näytepalarivistön.

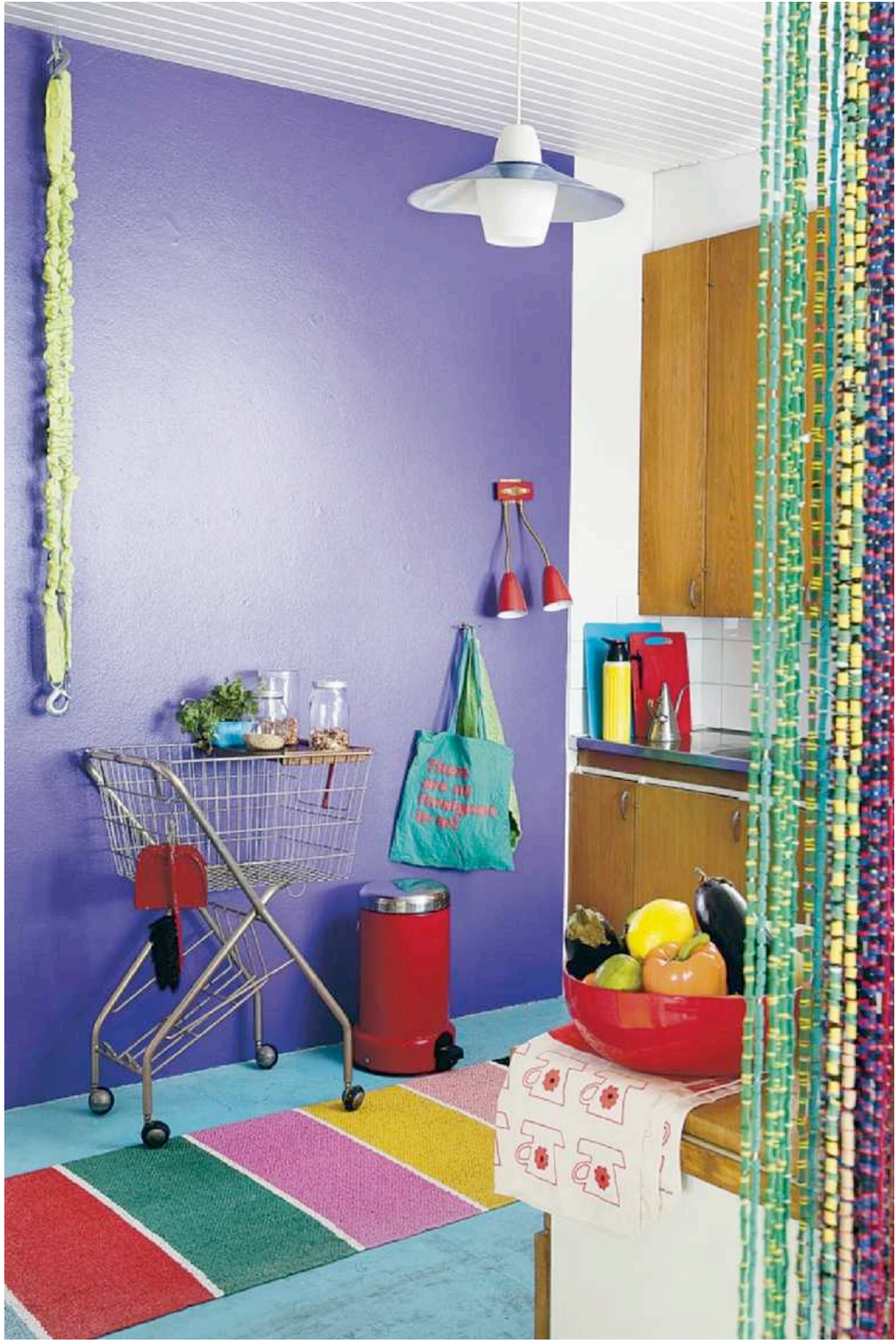

tuoleissa, jotka Terhi äkkäsi tyhjässä teollisuushallissa 14 vuotta sitten, **Pirjo Honkasalon** *Tulennielijä*-elokuvan kuvauksissa. Aikaisemmin istuimille ei ollut tilaa, ja ne päätyivätkin vuosiksi Terhin kaverin keittiöön.

Tuttu elokuvalavastaja puolestaan huomasi Elannon entisessä leipomossa puiset liukuovet, joista mies nikkaroi Terhin eteiseen sopivan kaapin.

– On mahtavaa, että kavereillakin on samanlaista luovan sekoittajan sisustusmakua.

TERHI JÄTTI ELOKUVA-ALAN vähän ennen muuttoaan Lauttasaareen. Hän oli kyllästynyt pitkien projektien kaikennielevyyteen ja kaipasi enemmän aikaa omille töille ja kodin rauhasta nauttimiseen.

Pari vuotta Terhi opiskeli Mäntsälässä puutarhasuunnittelua. Sen jälkeen hän teki elokuvaroolituksia ja viherlavastuksia mainoksiin ja tv-sarjoihin. Tänä keväänä Terhi valmistui sisustusassistentiksi.

Kaikista opeista on hyötyä omassa kodissa.

– Elokuvalavastajilta opin, että kaikki on mahdollista: aina löytyy jokin edullinen ratkaisu.

Sellaisena voi pitää ostoskärryjä keittiössä ja olohuoneen seiniin pultattuja koukkuja, joihin on helppo sujauttaa riippumatto.

Puutarhakoulun käyneen naisen terassi pursuaa kesällä erikoisia kasvikokeiluja. Kaktuskokoelma on löytänyt paikkansa Porvoon vanhan parantolan emalisesta alapesuastiasta. Olohuoneessa rehottaa kenialaisen puutarhurin lahjoittamista tamarindinsiemenistä syntyneitä taimia.

– En kyllä usko, että niistä tulee puita näillä leveysasteilla. Silti pitää kokeilla, Terhi sanoo ja katoaa keittiöön paistamaan kuhafileitä.

Ikävä kyllä varas vei rannasta Terhin kalaveneen, mutta taloyhtiön yhteisellä laiturilla voi sentään virvelöidä, kuin ulkosaaristossa ikään.

– Suurinta luksusta on pulahtaa uimaan aina, kun siltä tuntuu.

Ja rannasta Terhi hurauttaa polkupyörällä vartissa Helsingin keskustaan.

Kaupunkiasumisen etuja. ✱